

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[CollectionBoite_039 | Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\).Item](#)[Claude Lacroix. Theologia Moralis I \[illisible\] Concupiscentia. \[photocopie\]](#)

Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Cote**b039_f0508**

Source**Boite_039 | Freud. Sexualité. Folie. (Cours de Vincennes).**

Langue**Français**

TypeFiche**Lecture**

Personnes citées**[Lacroix, Claude](#)**

Références bibliographiques**[Lacroix, Theologia moralis](#)**

Référentiel BNF**<https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p>**

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeur**équipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).**

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Busenbaum, Hermann (1600-09-19 -- 1600-09-19)

TITRE Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P.Herm. Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera... - Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...

LIEU DE PUBLICATION Coloniae Agrippinae

DATE 1716/1720

EDITEUR Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

De Peccatis.

703

»propensionis naturalis in illud objectum, non est peccatum. *Sanch. l. 1. moral. c. 2. n. 25. Laym. n. 11. V. Lugo de Pen. d. 16. à n. 376.*

» IV. Gaudere & delectari de opere malo, sub conditione, si liceret, v.g. in prædictis desideriis effcacibus illicitis, quando conditio est possibilis, etsi possit excusari à peccato, secundum quosdam Doctores, si fiat tantum secundum appetitum rationalem sive voluntatem, secluso omni alio periculo consensu illiciti & turpis motus; (qui tamen quia communiter & connaturaliter sequitur, vix tutum videtur in praxi) non potest tamen excusari, si sit delectatio voluntaria appetitus sensitivi, quæ propriè delectatio dicitur, sitque communiter cum aliqua alteratione corporis. Ratio discriminis est, quia voluntas potest ferri in objectum abstractum à malitia, cum sequatur intellectum, cuius est abstrahere; appetitus verò, quia sequitur imaginationem, non fertur in objectum sub aliqua certa conditione statûs vel temporis apprehensum, sed ut est in se, ideoque talis delectatio est de objecto absolute malo. *V. Lay. & Bon. de Mat. q. 4. q. 8.*

ADDENDA.

57. **Q**uest. 16. An concupiscentia sit peccatum vel causa peccati. 82. Hæc questio accuratius tractanda est contra Bajum & Jansenium, qui dixerunt omne, quod est à concupiscentia, esse peccatum: & imprimis supponenda sunt aliqua, deinde explicandum quid recipiatur & phyticè sit concupiscentia, ac tum facile erit respondere ad questionem propositam.

§. 1. Concupiscentia, habet multas significaciones, nam aliquando significat 1. actuale appetitum boni, sic *Sapient. 6.* laudatur concupiscentia sapientiae, utique tanquam bona & honesta. 2. Potentiam appetitivam bonorum sensibilem, & sic etiam non est mala, cum sit futura in beatis, quos etiam delectabunt bona sensuum. 3. Id, per quod ferimur in bonum sensibile contra rectam rationem, & de concupiscentia in hoc sensu procedit questio: sic autem sumpta quandoque significat potentiam, quandoque actum; sumpta pro potentia alio nomine dicitur fomes peccati, & est inclinatio radicalis ad bonum delectabile contra rationem: sumpta pro actu, est motus aliquis seu inclinatio actualis illius potentiae, tendens in bonum delectabile contra rationem: ad vitandam autem confusionem, per concupiscentiam plerumque intelligemus potentiam, nisi aliud colligatur ex adjunctis.

48. §. 2. Suppono hominem potuisse à Deo creari in pura natura, id est, sine ullo dono gratuito, cum solis perfectionibus naturalibus, natura enim de se est bona, ergo secundum se creabilis à Deo; & cum dona gratuita sint gratia, non sunt debita, ergo sine eis creari potuit natura. Et ideo *Primus V. Greg. XIII. & Urb. VIII.* damnarunt sequentes Baji propositiones, 26. *Integritas primæ creationis non fuit indebita humane nature exaltatio sed naturalis conditio.* 55. *Deus non potuisset ab initio talem hominem creare, qualem nunc nascitur.* Homo autem sic in puris naturalibus constitutus &c. habuisset animam cum suis potentis spiritalibus, item corpus cum facultatibus sensitivis & naturalibus earum inclinationibus, uti fuisse ostendit *Suar. in prolog. 4. de gratia c. 2. & de peccat. d. 9. l. 5. n. 5.* cum enim in ea suppositione fuisset futura eadem natura, quæ nunc est, habuisset eisdem potentias & facultates naturales, hinc pura natura includeret pugnam appetitus contra rationem, nam cum delectabilia naturaliter plura trahant, & de contra omnis operatio virtutis sit difficilis, naturale est, ut appetitus sensitivus, qui tendit in solum objectum

R. P. La Croix Theol. Moral. Tom. I.

delectabile, pugnet cum ratione, quæ abducit à delectabilibus sensuum ad honestatem virtutis.

§. 3. Præterea supponendum est cum *Suar. de opere 69. re 6. dier. l. 3. c. 17. n. 6.* Adamum, antequam peccaret, habuisse gratiam, imò primo instante suæ creationis fuisse sanctificatum per gratiam & habitus supernaturales; deinde accepisse à Deo cætera dona, quæ simul cum gratia & donis supernaturalibus constituebant statum innocentie & iustitie originalis, quæ dona præcipuè erant immunitas ab errore, à veniali, à morte, à miseriis vite & passionibus supponentibus malum, uti refert *Suar. in prolog. 4. de gratia c. 3.*, quamdiu autem fuit hic status innocentie, tamdiu pars hominis superior perfectè subiecta erat Deo, & tum quoque pars inferior per speciales Dei gratias & dona perfectè subiciebatur superiori, ita ut nullus pravus motus concupiscentie posset libertatem voluntatis prævenire, uti probat *Suar. in op. 6. dierum l. 3. c. 12.* sed superveniente peccato originali, per quod pars superior se opposuit Deo, factum est consequenter, ut subtractis illis Dei gratiis & donis pars inferior sibi relicta pugnet contra superiorem, quod satis experimur, & notat Apostolus ad *Rom. 7.* *Ego ipse mente servio legi Dei, carne autem legi peccati:* & ad *Galat. 5. v. 7.* *Caro enim concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem, hæc enim sibi invicem adversantur:* hinc *S. August. l. 1. de peccat. remiss. ait,* quando ergo peccavit Adam, tunc ejus corpus gratiam perdidit, quæ ejus animæ omni ex parte obediebat.

§. 4. Concupiscentia non est nec includit morbidam aliquam qualitatem, per quam homo inclinetur ad solum bonum inhonestum, ita *Bellarm. de amiss. gratiæ l. 5. c. 15. Suar. prolog. 4. de gr. c. 8. à n. 11. Requiescent in select. qq. n. 214. Maius l. 5. q. 37. n. 26.* aliique communiter. *Prob. 1.*, quia talis nunc secundum naturam nascitur homo, qualis fuisset in statu puræ nature, in quo habuisset concupiscentiam & non habuisset illam morbidam qualitatem, ergo concupiscentia non est nec includit illam morbidam qualitatem. *Mor. constat ex n. 68. & magis firmabitur n. 71.*, & asseritur ab adversariis morbidam qualitatem supervenisse per peccatum originale. *Maj. autem etiam probatur, tum ex damnatione propol. 55. Bajæ, Deus non potuisset talem ab initio creare hominem, qualis nunc nascitur, tum ex Trid. sess. 5. in decreto de pecc. orig. ubi loquens de mutatione per peccatum facta in homine, meminit tantum de amissione iustitie & statûs originalis ac perfectionum ex ea provenientium:* Et idem dicunt *SS. PP.*, *Erubuerunt primi parentes post peccatum,* inquit *S. Aug. l. 2. de nupt. & concup.*, quando post inobedientiam suam inobedientie membra senserunt, quia amiserunt donum integritatis. *Ibid. c. 6.* Homo inobedientie sue malum sensit, quando sibi retribuit dignissimi inobedientiam sue carnis inventis. Et *l. 5. contra Julian. c. 3.* Concupiscentia poena peccati est, quia reddita est meritis inobedientis, ergo ex mente Ecclesiæ & PP. talis nunc quoad naturam nascitur homo, qualis fuisset in statu puræ nature. 2. Hæc qualitas non est acquisita per actus proprios, uti patet, cum infantes ante omnes suos actus habeant concupiscentiam: nec est impressa nobis & causata demeritorie per peccatum Adami, quia posteri per inobedientiam Adami tantum incurrerunt privationem donorum gratuitorum, sicuti per illius obedientiam illis collata fuissent sola dona gratuita, hinc *S. Hier. apud Suar. de pecc. d. 9. l. 5. n. 3.* ait, nos hoc perdidisse in Adamo, quod recepimus in Christo, in quo recepimus sola dona gratuita, Et ratio est, quia pactum cum Adamo fuit tan-

BAP MSS

Q o o 2

tùm

